בעזרת השם יתברך

גיליון

לְנַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ

רשמי־הוד מתוך היכלא קדישא של מורינו הרה"צ
ר' יצחק לעזער שליט"א, בשבתו עם חברים מקשיבים,
בדרכיו ונסיעותיו, ובכל עת מצוא.

גיליון: 1
חודש אייר תשפ"ה

נסיעה לצפת - ערב ר"ח אייר תשפ"ב

תהילה לא-ל חי, זכינו לנסיעה קדושה עם מו"ר חיות נפשינו שליט"א, אל עיר הקודש צפת ת"ו, לרגל ערב ר"ח אייר תשפ"ב.

מזמן לא הייתי...

כבר ביום שקדם לנסיעה - **יום רביעי פרשת קדושים כ"ו ניסן תשפ"ב** - אמר מו"ר שליט"א שמתעתד למחר בלילה לנסוע לצפת בעת חצות לילה, והתבטא: "מזמן לא הייתי שם"...

מוכנים!

ליל שישי פרשת קדושים כ"ח ניסן תשפ"ב - בשעה 11:00 היינו מוכנים ליד 'בֵּיתוֹ נַאֲוָה קֹדֶשׁ', לרגל הנסיעה הקדושה. [מחמת שערב ר"ח חל בשב"ק, הנסיעה מוקדמת ללילי ששי]. כעבור איזה זמן, יצא מו"ר שליט"א מביתו, ונכנס לרכב, ונסענו לעיה"ק צפת.

חמורה שבחמורות בפלאפון...

בכניסתנו אל העיר, נסענו אל הכביש המוביל למעלה מבית החיים העתיק. עצרנו את הרכב אחר רכבו של מו"ר שליט"א, אך לא יצא מיד, מחמת שדיבר בפלאפון [אכן ראינו כמה פעמים, שכשמגיעין למקומות קדושים, שהיה משוחח בפלאפון עם הוריו בחיים חיותם, והוא לימוד חי בפני עצמו של כיבוד אב ואם, שהיא מהחמורה שבחמורות].

חמירא סכנתא

מו"ר שליט"א יצא מן הרכב, והתחלנו לרדת במדרגות, ומחמת ריבוי המשתתפים, היה מעט דוחק וכו', והזהיר מו"ר שליט"א לבל ידחפו, כי זו סכנה [כידוע למי שירד באלו המדרגות], והנחה את אנשי שלומינו שירדו בנחת וברוגע.

ציון האר"י הקדוש

ראש וראשון הגענו לציון **האר"י הקדוש**, והתיישב מו"ר שליט"א והחל בהתבודדות למשך דקות ארוכות, וכך ג"כ כלל אנשי שלומינו היקרים, איש איש עם ספרו ופיו ממלל תפילות ובקשות, תודה והודאה.

אחר התבודדות ממושכת, החל מו"ר שליט"א לנגן את השיר הקדוש "קָ"הּ אֶכְסוֹף נֹעַם שַׁבָּת", ושרנו יחדיו בהתעוררות רבה מאד, ואח"כ החל בשיר "צָמְאָה נַפְשִׁי **לֵאלֹקִים**". את שני הניגונים הקדושים האלו אנו זוכים לשיר מדי שבת בשבתו בליל שבת קודש, ועתה הוא ערב שבת קודש - הכנה לקראת שבת, וכדכתיב (שמות טז, ה) "וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ".

אח"כ החל לנגן "יְדִיד נֶפֶשׁ", כי הלא נמצאים אנו סמוכים לציונו הקדוש של **הרה"ק ר' אליעזר אזכרי ז"ל**, מחבר הפיוט הקדוש הזה המיוסד על ד' אותיות שם הוי"ה ב"ה. אחר ששרנו את כל השיר, חזרנו ושרנו את הבית האחרון - "הִגָּלֵה נָא", בהניגון שרגילים אנו לשיר הרבה עם מו"ר שליט"א, והיה רגיל הרבה בפומיה דאביו ר' בנימין בייניש ז"ל, והניגון הוא מעורר מאד, כידוע.

לאחמ"כ המשיך בהתבודדות נוספת למשך כמה דקות, ולאחריהן החל לנגן "לְכָה דוֹדִי" בתנועה שרגילים אנו לשיר יחד עם מילות הפיוט, והוא ניגון נפלא ומעורר מאד, ואז הצטרפו עוד הרבה אל השירה הקדושה - מלבד אנשי שלומינו, והשמחה עלתה וגאתה עת שהחל מו"ר שליט"א בניגון שמחה בבית השביעי - "**לֹא תֵבוֹשִׁי**" [כנהוג, שאז מתחילין ניגון של שמחה], וקם ופצח בריקוד נלהב, מול הציונים הקדושים של הצדיקים הגנוזים וטמונים שם, ובפרט שהלא שם טמון מחבר הפיוט הקדוש הזה שנהוג בכל תפוצות ישראל לקבל

עמו את השבת - **ר׳ שלמה אלקבץ זי״ע**, והרגישו אנשי שלומינו איך שכל הצדיקים רוקדים במחול אחד, ולא ניתן לתאר על הכתב את גודל השמחה וההתרגשות וכיסופין דקדושה שהרגישו באותם רגעים קדושים.

המבי״ט זי״ע

אח״כ ירדנו מו״ר שליט״א ממקומו שהיה על הציון הקדוש של האריז״ל, ובדרכו עצר ליד הגדר של כל קברי הצדיקים דשם, והביט ממושכות בציונים הקדושים, ואז דיבר מעניין ציון **המבי״ט זי״ע** שנמצא בין הצדיקים הטמונים שם, וסיפר שכאשר היה מוהרא״ש זי״ע על ציונו של המבי״ט פה בצפת, הוא קיבל על עצמו ללמוד את כל ספרי המבי״ט - ר׳ משה מטראני [שו״ת המבי״ט, וספר ״בית אלקים״ מהמבי״ט וכו׳].

וסיפר מו״ר שליט״א, שהמבי״ט זי״ע היה ידידו ורֵעו של מרן ה״בית יוסף״ זי״ע, ויש לו בן ששמו **המהרי״ט** - ר׳ יוסף מטראני [אשר הוא טמון לכאורה על-יד האלשיך הקדוש, וכשנגיע לשם בעזרת השם יתברך נחפש את קברו, ונדבר מעניין דבריו גבי הפרשיות שאינן שוות בארץ ישראל ובחו״ל בזמנים אלו (עי׳ לקמן באריכות)].

וסיים מו״ר שליט״א: שמו של המבי״ט הוא **ר׳ משה בן ר׳ יוסף**, ובנו הוא **ר׳ יוסף בן ר׳ משה** - המהרי״ט, ואמנם הוא נולד בצפת, אך אח״כ נסע לחו״ל והיה בקושטא, ושם נפטר, והעלוהו לארץ ישראל, ונטמן פה בבית החיים.

מבקשים מרבינו דרך ר׳ שמעון

ירדנו במורד המדרגות, ונכנסנו לציון **רבי שמעון** זי״ל - תלמידו ושמשו של רבינו הקדוש ז״ל, ואחר התבודדות של כמה דקות, אמר מו״ר שליט״א: ר׳ שמעון היה השמש של רביז״ל, והיה נכנס הרבה אצל רביז״ל, ורביז״ל הבטיח לו שישמש אותו בעוה״ז וגם בעוה״ב - בעולם העליון, ולכן כשיש לאנ״ש איזו בקשה מרביז״ל - באים לבקש מר׳ שמעון...

וסיים: **׳ועכשיו אנחנו מבקשים שנוכל להיות כולנו בראש השנה אצל רבינו ז״ל! שהגבולות יהיו פתוחים, אף שיש את כל המלחמות וכו׳, שנזכה להגיע לשלום, ולפעול שנה טובה ומתוקה!׳.**

ויהי לפלא...

משם המשכנו ליריד, והגענו לציון מרן ה״בית יוסף״ זי״ע, והנה כבר שעה קלה קודם לכן - מיד כשהגענו לצפת ת״ו, היה אחד מאנשי שלומינו שהכין ׳קוויטל׳ בעבור רפואת בתו תחי׳ עם מעות על פדיון, מחמת שתיכף בהגיענו לצפת - התקשרה אשתו וסיפרה שבתם התינוקת התעוררה משינתה והחלה להקיא וכו׳, וכבר בציון האר״י הקדוש, כששרנו את הניגונים - הוא ניסה להגיש את הפתקא עם הפדיון, אך לא רצה לקבל, והמשיך בשירה, וכך ניסה כמה פעמים בעת שירדנו וכו׳ אך לא עלתה בידו, ורק כשהתיישב בציון ה״בית יוסף״ זי״ע - הצליח להגיש הקוויטל, והסתכל בו, ובת-שחוק עלתה על פניו [היינו מעת שהסתכל בפתק - החל ממש לחייך], וברך לרפואה שלימה, ואותו אחד הביא את הפדיון, ואכן מאותו הזמן ממש - פסקה התינוקת מלהקיא, ויהי לפלא.

ציון מרן ה״בית יוסף״

תיכף אח״כ עצם עיניו לכמה רגעים, וכשפקח את עיניו - שאל היכן נכדו נ״י, וענה ואמר לו: **׳בליל הסדר ביקשת לאפיקומן שולחן ערוך מתנה, והנה כאן טמון המחבר הקדוש׳...**

לאחמ״כ פתח פיו בחכמה, ואמר שמובא מצדיקים, שלימוד ״**בית יוסף**״ שעל הטור מסוגל ליראה, כי הלא כתיב בפסוק (בראשית מג, יח) ״**וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף**״ [כאן ביקש חומש להקריא את הפסוק מתוכו, אך לא היה בנמצא], ״**וַיִּירְאוּ**״ כתיב עם שתי יודי״ן, שזה לשון יראה, רמז שליראת שמים זוכין ע״י שבאין ולומדין ״**בֵּית יוֹסֵף**״...

וקישר מו״ר שליט״א את העניין לספירת היום - י״ג ימים לעומר, שהוא כנגד ״**יסוד שבגבורה**״, ׳יסוד׳ זו המידה של יוסף הצדיק, שזה ענין של ״**בית יוסף**״, שעל-ידו זוכים להגיע ל׳**גבורה**׳, שהוא ענין של יראה, כי ע״י לימוד ״בית יוסף״ זוכין ליראה, ודו״ק.

ואמר מו״ר שליט״א, שהחיבור ״**בֵּית יוֹסֵף**״ הוא חיבור מיוחד ונפלא מאד, ובפרט איך שהוא מדקדק בדברי הטור, זה פלאי פלאים ממש, ודוגמא לזה היה בהלכות פסח, וזה דבר נפלא מאד: בתחילת הלכות פסח, ישנה שאלה האם מותר לדבר בשעת בדיקת חמץ, שיש אומרים שאסור לדבר במשך כל הבדיקה בדבר שהוא איננו מצורך הבדיקה, ואומר שם הטור בשם אביו הרא״ש, ששיטה זו לא מסתברת, ומביא שם דוגמא מהלכות סוכה, וכי כל זמן שאתה יושב בסוכה אסור לך לדבר מחמת שברכת בתחילת הסעודה?... הרי בוודאי שמותר לדבר, אותו דבר לעניין בדיקת חמץ, אתה בודק את החמץ - ומותר לך לדבר, ובלבד שלא תסיח דעתך לגמרי מן הבדיקה.

והנה, בלשונו שם באותה הלכה, מזכיר הטור את לשון הפסוק (אסתר ה, יג) ״**וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי**״, וכך כותב שם: ׳וכתב עוד א״א הרא״ש ז״ל, יש אומרים שאין לבודק לדבר עד שיגמור כל הבדיקה, ויש מוסיפין עוד לומר שאם שח בדברים שלא מעין הבדיקה שצריך לחזור ולברך, **וְכָל**

זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֶה לִי אלא שיש ליזהר שלא לדבר בין הברכה לתחלת הבדיקה אבל משהתחיל לבדוק לא הוי שיחה הפסק'; עכ"ל.

ועל זה כתב שם ה"בית יוסף": **'בְּמָקוֹם וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֶה לִי כָּתוּב בַּפְּסָקִים וְכָל זֶה אֵינוֹ נִרְאֶה לִי אֲבָל בַּתְּשׁוּבוֹת** (כְּלָל יד סִימָן ג) **כָּתַב אֵינוֹ שׁוֶה לִי'**; ע"כ. רואים מזה איך שה"בית יוסף" היה מדקדק בכל מילה של הטור.

והמתיק מו"ר שליט"א העניין הזה, וענה ואמר: באמת עלינו להבין את זה, מדוע הטור נקט דווקא לשון כזאת? מה ההסבר בזה ומה הלימוד היוצא מזה?

אך נראה לבאר, שהנה המילים הללו "וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֶה לִי" נאמרו ע"י המן בשעה שראה את מרדכי הצדיק - "וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֶה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ"; המן הרשע לא היה יכול לסבול את זה! ומעתה נשאלת השאלה: מה זה קשור לבדיקת חמץ?

התשובה היא: כי הנה עתה הולכים לבדוק את החמץ ולבערו, ובזה מבערים את כל טומאת הרשעים מן העולם, שזהו החמץ - טומאת העמים, אלו הרשעים שאינם יכולים לסבול את הצדיקים... ולכן בוודאי יש לזה שייכות גדולה אצל הלכות בדיקת חמץ, ומובן מאד מדוע הביאו הטור דווקא בהלכות אלו.

מו"ר שליט"א קם מציון מרן וענה ואמר: **"זכותו יגן עלינו! שנזכה ללמוד הרבה הלכה, ולהיות בקיאים בהלכה!"**.

ר' יצחק בן מוהרנ"ת ז"ל

תיכף כשהסתובב מן הציון להמשיך בדרכו, פגע בציון הסמוך - של **ר' יצחק** בנו של מוהרנ"ת ז"ל, וסיפר מו"ר שליט"א, שמתחילה כל אזור ציונו של ר' יצחק היה מכוסה עם עפר וכו', וכשהגיע מוהרא"ש לבית החיים לפני שנים רבות, אמר לאחראי שיחפור באותו המקום [כי ידוע שבנו של מוהרנ"ת קבור על יד ה"בית יוסף"], ואכן הוא התחיל לחפור, ומצא את הקבר...

ואמר מו"ר שליט"א, שאנשי שלומינו היו רגילים לומר, שמחמת שמוהרנ"ת עשה חיבור נורא ונפלא על השו"ע - "ליקוטי הלכות", הוא זכה שבנו יהיה קבור על יד ה"בית יוסף".

ה"באר מים חיים"

מיד אח"כ יש את המערה שבה קבור הרה"ק ר' חיים מטשערנאוויץ זי"ע, בעל "באר מים חיים", ושם אמר מו"ר שליט"א לנכדו נ"י: **"סבא! באר מים חיים"** [כי הרבנית חיה ע"ה, אשת מו"ר שליט"א, היתה מזרעו, וממילא נכדי מו"ר שליט"א הם מצאצאיו], והזכיר אז את ההארה הגדולה שהיתה אצל הצדיק הקדוש הזה בכל שבת קודש, וכמו שרואים מספרו הקדוש "סידורו של שבת" עפ"י הר"ת של 'שבת' - ש'בת ב'ו ת'שמח, ש'בת ב'ו ת'אכל, ש'בת ב'ו ת'תענג, וכו' וכו' - **"כל מה שתרצה יש בשבת!"...**

וסיפר מו"ר שליט"א, שהעידו על הצדיק הזה, שבכל שבת ושבת, היתה קומתו ומידת גופו גבוהה מבימות החול... וכשלבש את המלבוש של שבת בימות החול - הוא היה נגרר על הרצפה... כי אצלו היה ענין גדול מאד בשבת קודש, וכל השבת היה בשמחה וקדושה עילאית; **זכותו יגן עלינו!**

מחפשים את ציון המהרי"ט

המשכנו לרדת במדרגות, והגענו בסמיכות למערת האלשיך הקדוש, ולפני המערה טמון הגאון רבי מנשה קליין ז"ל [בעל מחבר ספרי שו"ת "משנה הלכות"], ובירר מו"ר שליט"א היכן נמצא קברו של המהרי"ט, ואמר שזה אמור להיות באזור הזה.

כולנו חיפשנו אחר מקום הציון, ומחמת שהיה אמצע הלילה, ואין שם תאורה מספקת - כידוע, התקשינו מאד, ועלינו וירדנו וכו', ובין כך שהלכו כמה לחפש למטה - דיבר מעט ממעלת האלשיך הקדוש, וענה ואמר: **רבינו ז"ל מאד הפליג בספרי האלשיך הקדוש, ואמר שהחיבור שלו זה אחד מהשבעים פנים של התורה! כי יש שבעים פנים לתורה, ואכן גם באלו ה"שבעים פנים" יש פנים בלי-ספור, אבל כן איתא בתיקוני זוהר: יש ע' פנים לתורה, והאלשיך הקדוש זכה לאחד משבעים פנים לתורה.** והוסיף ואמר: **מוהרא"ש היה לומר הרבה את הספרים של האלשיך הקדוש, הן על התורה והן על תנ"ך.** ושוב שאל האם כבר מצאו, ואמר שוב: **"זה צריך להיות פה באזור הזה - המהרי"ט, הבן של המבי"ט"...**

שמחת ארץ ישראל

ואכן אחר דקות ארוכות, עלה אחד מאנשי שלומינו במדרגות, ואמר שאכן למטה יש שלט שכתוב "קבר ר' יוסף מטראני", ותיכף ירדנו לשם, ומול ציונו הקדוש, הסביר מו"ר שליט"א מדוע כ"כ רצה שנבוא לפה, כי ישנו דבר המובא בדברי מהרי"ט, ושייך מאד לימים אלו:

בשנה זו, חל שביעי של פסח ביום שישי, ושבת קודש היה אצלנו "אסרו חג", וקראנו פרשת אחרי-מות, אבל בחו"ל היה יו"ט אחרון של פסח בשבת קודש, וקראו את הקריאה של יו"ט, ולכן אצלם השבוע קורין פרשת אחרי-מות, כשאצלנו זו כבר פרשת קדושים, ויוצא שעכשיו יש תקופה ארוכה שאנחנו נהיה **פרשת אחת קדימה מבני** חו"ל - עד סוף חודש תמוז, בפרשיות מטות מסעי,

שאצלנו הפרשיות תהיינה מופרדות, ובפרשת מסעי יקראו בני חו"ל את פרשיות "מטות מסעי", וממילא מפרשת דברים והלאה יהיו שווים.

והנה, בשו"ת מהרי"ט (סימן ד') שאלוהו על כך: מדוע ישנה תקופה כ"כ ארוכה שהפרשיות אינן שוות? הלא יכולים 'לסדר' את זה בתוך שבוע אחד: שיקראו בחו"ל בשבוע זה את פרשיות "אחרי מות קדושים" ביחד [וכמו שקורה פעמים רבות במהלך השנים], וכך בשבוע הבא כולם באותה פרשה - פרשת אמור, ומדוע יש הפרש ביניהם למשך זמן כ"כ רב?

ובשו"ת מהרי"ט הוא דן בזה, וגם הגאון רבי מנשה קליין ז"ל - שקבור ממש פה למעלה - דן בזה בשו"ת "משנה הלכות" (חלק ו' סי' צ"א), ושקל וטרח בביאור דבריו, אבל אחר כל הדברים הם לא נתנו טעם ברור מדוע יהיה שינוי כ"כ ממושך בין אנשי ארץ ישראל לאנשי חו"ל, רק עיקר טעמם הוא כי לא רצו לשנות את הסדר של רוב השנים בעניין חיבורי הפרשיות, ע"ש.

אבל ראיתי דבר נפלא בספר "לוח דבר בעתו", שהוא כותב טעם שהשאירו בדווקא שיהיו בני ארץ ישראל פרשה אחת קדימה לבני חו"ל, כדי שיהיה **"כדוגמת שפחה ההולכת ונגררת אחר גבירתה"**, כלומר: שידעו כולם שארץ ישראל היא 'קדימה' בלימוד התורה הקדושה!

ואם נתבונן בזה, מונח פה התחזקות נוראה ונפלאה להתעורר על קדושת ארץ ישראל:

הנה כל הסיבה שיש את כל השאלה הזאת, מחמת שאצל בני חו"ל היה יו"ט שני - אחרון של פסח, והנה עלול לחשוב אחד שגר בחו"ל: 'הרי אני יותר חשוב מאנשי ארץ ישראל... יש לי עוד יום של חג, והתפילות של החג דוחות את התפילות של שבת, ויש לי זכות יותר גדולה'...

על זה יש מדרש מפורש (שה"ש רבה א, מב): **אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל שֶׁלֹּא שָׁמַרְתִּי יוֹם טוֹב אֶחָד כְּתִקּוּנוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מְשַׁמֶּרֶת שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל גָּלְיוֹת בְּחוּצָה לָאָרֶץ, סְבוּרָה הָיִיתִי שֶׁאֲקַבֵּל שָׂכָר עַל שְׁנֵיהֶם, וְאֵינִי מְקַבֶּלֶת שָׂכָר אֶלָּא עַל אֶחָד**; נמצא, שיום אחד של חג בארץ ישראל הוא במעלה גדולה ביותר, כמו שני ימים בחוצה לארץ; **ארץ ישראל היא תוספת קדושה למעלה!**

וזו ההבנה הפנימית בטעם הדבר מדוע בשבועות אלו בני ארץ ישראל הם פרשה אחת קדימה מבני חו"ל, כדי לזכור היטב את העניין הזה, שהנה עכשיו אנחנו מתקרבים לקבלת התורה, וארץ ישראל הולכת קדימה! ואכן הוא מדרש מפורש (בראשית רבה טז, ד): **'אֵין תּוֹרָה כְּתוֹרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל'**; ועל כן היא הולכת קדימה משאר ארצות.

סיים מו"ר שליט"א דבריו הנפלאים: **"כך אנחנו מתעוררים לשמחת ארץ ישראל! זכות הצדיקים יגן עלינו!".**

יבנאל חי!

המשכנו לרדת לתחתית בית החיים, ושם יש את הקבר של רבי יהושע בן חנניה - והושע בן בארי, ונעצר שם מו"ר שליט"א, וענה ואמר: **רבי יהושע בן חנניה, הוא התנא שהפריך את כל החוכמות והחקירות של ה"סבי דבי אתונא" - חכמי יוון, ורבינו גילה כ"כ הרבה סודות על השאלות ותשובות שהיה להם עמו, ואחד מן הגילויים הוא מה שהם שאלוהו "אֶמְצָעוּתָא דְּעָלְמָא הֵיכָא" - היכן היא הנקדה המרכזית של העולם? "זַקְפָּא לְאֶצְבָּעֲתֵהּ, אָמַר לְהוּ: הָכָא" - זקף אצבעו ואמר: כאן! שזה כל הגילוי של רבינו ז"ל: "איפה שאדם נמצא - שם הקב"ה! השכינה שורה בכל מקום".**

והוסיף מו"ר שליט"א ואמר: **הנה יש דעות, שכאן טמון הנביא הושע בן בארי, שהוא אמר את הנבואה "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ" - שהיא ההפטרה של שבת שובה, והוא זה שאמר: "וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָמֵר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל חָי", שזה גילוי שלם של התחזקות: 'בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָמֵר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם' - ואתם לא שייכים אל הקדושה, 'יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל חָי' - יש לכם נשמות קדושות! וזה הגילוי של יבנאל, כי "בְּנֵי אֵל חָי" אותיות "חַי יַבְנְאֵל"!** וסיים: **"זכותם יגן עלינו", וענינו יחדיו: "אמן"!**

המשכנו ללכת עד לרכבו של מו"ר שליט"א, והתחלנו את הנסיעה לעיה"ק **"יבנאל"**, ובדרך חזור אמר מו"ר שליט"א תיקון חצות - תיקון לאה.

הגענו ליבנאל, וזכינו לחזות בפניו הקדושות כשיצא מהרכב, ואחל שבוודאי פעלנו ישועות נפלאות, ועלה לביתו.

אשרינו אשרינו שזכינו לכזאת נסיעה קדושה, מלאה בלימודים חיים ובכיסופים קדושים - התבודדות, שירה וזמרה, טוב להודות לה' יתברך על כל זאת!